

голяму-те, отишъл и Вълк-ат да му ся поклони и той в свой-ат рид. Като вляснал внѣтре в пещерѣ-та, дошло му на ум да отмсти на Лесица-та, на който отдавна умал савусть, и сел да ѿ укорясува така: Наш-та кумица, царю честити, знае токмо да мѣснѣ, а никого непочита. Де е да дойде, така да речем сегѣ, до Ваше величество, да ва попита: какво сте, здраво-живо ли сте? Когѣ тва говорил Вълк-ат, в това сѣмо время дошла и Лесица-та, и от вѣнка чула се, що говорил Вълк-ат за нея. После нѣколко минути вляснала и лесица-та в пещерѣ-та и, присторившися чи не знае, що е говорил вълк-ат за нѣѣ, поклонилася и рекла Лву: добар ти дѣнь, честити Царю, какво ти е, не поомѣкнали ти? Дал ти Бог добро, Кумице! Де си била до